

L A V R V S A C A D E M I C A

Ɔ X
D I V I I A G E L L O N I S

P A R X A S S O
R E V I R E S C E N S :

Ex Eximijs V. Adolescentibus:

Dum Primâ in Artibus & Philoso-
phia Laureâ.

PER EXCELLENTISSIMUM AC DOCTISSIMUM
DOMINUM,

M. IOANNEM MACHATAR;

DE VISCIOVIA MORAV:

Artium & Philosophiæ Doctorem & Professore[m]
Coll: Min: redimerentur.

A

MATTHÆO CASIMIRO ORŁOWSKI, eiusdem Laureæ
Candidato.

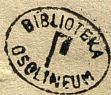
Amoris ergo

P R Æ S E N T A T A.

Anno D. M. DC. L. VIII. Die

Permissu Superiorum.

IN GRABIANOVIANÆ DOMVS INSIGNIA.

Clausæ patent, dum **CLAVIS** adest; obscura videntur.

CLAVIS adest meritò nobile **STEMMA** Tuum.

Nam referat Nobis, patefactaque limina reddit;

Ad quodcunque placet, laudis & artis opus.

Joannes Martinus Orłowski,

St. Pòéf.

Limina, quæ referat, cæli **PETRO** data, **CLAVIS**

ANDRÆ nostri Symbolon illa quoque est.

Cur? quia quo Sacros nuper prensavit honores

Hoc Frater PETRI tempore factus erat.

Petrus Stanislaus Orłowski,

St. Pòéf.

CLARISSIMO ET ADMODVM RENDO DNO,

D. M. A N D R E Æ
GRABIANOWSKI,

I.V.D. & Professori, Prothonotario
Apostolico:

Ecclesiæ Collegiæ SS. OMNIVM. Crac.
SCHOLASTICO.

Domino & Patrono Colendissimo.

Euirescentem offero Tibi LAVRVM, CLARISSIME ET ADMODVM RENDO DNE: quæ huius annus propter hostilem Aquilonaris frigoris acerbicatem ita obriguerat, ut quantum fecunditatis vigor illius antea actis temporibus ad tempora CANDIDATORVM exornanda attulerit, tantum sterilitatis hostilitas hoc triennali cursu intulerit. LAVRVM inquam offero, quam animus beneficijs mancipatus in munificentissimum PATRONVM à me prope iure suo vendicat: ut cuius liberalitatis flumine irrigata ad hunc peruenit virorem, in eius sinu vel amico potius pectore locaretur, per cuiusq; adoleuit subsidia, in eius tanquam hereditaria promptissime veniat obsequia. Tua hæc, non mea, quam Tibi deuoueo, LAVRVS est: quia effusissimo liberalitatis animata vox è adolescit; adolescentiq; maturius et melius tot alia, quot capita LAVRO apud Te aptantur. Præstò sunt obsequentissimi, qui Tuum latus cingunt, Clientes, quos fecundo licet rebus ceteris, LAVRIS tamen sterili Podlachia solo enatos, in Tuo benignissime plantatos, effoues agro, Academicoq; irrigatos fluento, ad decus Ecclesiæ, subsidium Patriæ, ornamentum ACADEMIÆ, Tuum Tuorumq; omnium solatium mirâ metamorphosi in LAV-

ROS transmutas. Quis igitur Te non tantum rediitulum iam Mecenatem, sed pium literarum & literatorum Patronum non diceret? quis vel ad solam vocis commemorationem in Tui non raperetur amorem? quis in Tuum non rueret obsequium? Cum & mea LAVRVS Tuis plantata manibus, in Tuo Viridario, calore & rore, id est, effectu & liberalitate innutrita ad Te sese proripiat: quæ grati animi tributum soluit, & exsoluit debitum. Et quamvis Tua virtus sola sibi laus esse possit, & debeat, nulloq; vocis alienæ præconio indigeat, quia omnium divulgata sermonibus, & omnium commendata laudibus est, tamen quia officij mei est (Tuus enim Consobrīnus & Client sum) ut novam honoris accessionem, non modò tacito quodam internæ mētis sensu complectar, sed in luce communi, in amplissima Clarissimorum Virorum corona, quàm honorificentissimè deprædicem, non debes mihi succensere. Meruit enim hoc ipsum Tua effusissima, quam in Deum Divosq; exhibes pietas, meruere assidui labores communis boni causâ in hoc florentissimo Regni Nostri Lyceo suscepti; meruit indefessum in arduis Ecclesiastici Tribunalis negotijs studium. Loquentur illud tot pupilli, quos ab oppressione aliorum vindicasti; celebrabunt tot Ecclesiarum Præsides, quos ab impetitione maleuolorum liberasti; Iura ipsa immunitatesq; Ecclesiastica calitis patre Te sibi datum vindicem & Patronum memorabunt. Quamobrem viues æternum CLARISSIME ET AMDVM RNDÆ DNE, & dextrâ Tuos annos computabis: Quod dum ego Tibi voueo & o minor, debitam Tuo nomini non tamen dignam quam offero, LAVRVM, meæ gratitudinis & obseruantia argumentum, ut vultu sereno aspicias, & benigno sinu excipias, maiorem in modum oro & obsecro.

CLARISSIMÆ ET AMDVM RNDÆ DNATIONIS,

humillimus Client

MATTHÆVS CASIMIRVS ORŁOWSKI,
Primæ Laureæ Candid:

Clarissimis & Excellentissimis
Dominis
EXAMINATORIBVS,
GRATITVDO.

VIRTVTIS in se sit licet abdita
Omnis venustas, nec pretium sui,
Dotemque maiorem seipsa
Nouerit emineatque semper.
Externa quamuis lumina nesciat,
Amat probari per rigidos tamen
Stoæ labores; erudito
Pulvere continuisque gaudet
Ad summa curis culmina prouehi,
Arctum Stagyræ nec timet inclytæ
Examen, vnde laureati
Materiem sibi nouit amplam
Instare honoris Nostra per arduum
Sic ducta callem, postque pericula
Virtus triumphat, quam togatæ
Tergemini Proceres coronæ

Multùm probastis, corda Patrum pia
Monstrando nobis ; ceu teneris solet

Colonus arbuſtis, nouellæ

Ceu ſegeti benè docta parcit

Manus Dametæ : ſole ſub aureo

Veſtri fauoris creuimus, inclytæ

Solamen in Matris, nouiſque

Cernimur ecce comas virentes

Per Vos Coronis ferre ; quod omnibus

Tenemur omnes reddere Gratijs :

Quod pectoris grati tributum

Ad cytharam ſaliente chordâ

En laureato carmine ſoluimus,

Eburque noſtrum Vos ACADEMICOS

Inter penates, & POLONI

Per Cathedras reſonet Lycei

Oeruditi ſydera climatis !

Ceſſum Stagyræ STELLANOVI caput

Decus RADIMINSKI Sophorum

Deliciumque Lyrae IODŁOVI

Lucete Muſis, & Cathedris diu,

Veſtri que latè gloria nominis

Corruſcet, à Vobiſque lucem

Participet Studioſa pubes.

Æterna Vobis cedrus in intimis

Surget medullis ; viuet honoribus

Laus Veſtra noſtris, perque totum

Sarmatiæ reuiſceſcet orbem.

Ad

Ad Excellentissimum ac Doctissi-
mum Dominum,
P R O M O T O R E M.

Non freta mercator, fortis non classica miles
Unquam pertimuit; neque
Læues Athletas, tragicæ percellere luctæ
Possunt: præmia gloriæ
Si dantur: velut his qui vincunt, Laurea Victrix
Qui remis freta scindere,
Naualis: demùm qui muros scandere nôrunt,
Muralis datur inclyta.
Ad Te nos etiam tandem DOCTISSIME votis
Imus, præmia conferas.
Exigit hoc non empta fides, non munere LAVRVS
Fæcundata; sed ardua
Ipsa suo Laurûs pro pignore pugna laborat,
Certamenque suam petit
Palmam; Cur renuis? nobis cur præmia differs
Cui DIVVS nitidas tegit
Ipse comas; cui docta benigno tempora PALLAS
Serto cinxerat. E poli
Postquam Te MORAVI fixo de cardine mouit.
Et curanda dedit Tibi
Podlachiæ, quæ BIALA fouebat, pignora prolis
Tandem fronde caput tege.
Clarius insomni donum conferre labori
LAVRO non peteris Sophus.

LAVRVS amata Dijs: laurum nec fulmina tangunt,
LAVRO tempora cingito.

V.D. ALBERTO CHELPOWICZ

Non quæcunq; botros fert humus vtilis,
Vernantesque rosas parturiunt agri,
Agrestes etiam proderè cespites,
Hirsutisque solent texere vepribus.
Tantum mens Becijs nata penatibus
Natiui retinet Symbola Spiritus;
Quos nascens genijs indiderat suis.
Hinc CROMER sapiens Historiographus,
Hinc PIOTROVICIUS nostræ Academiae
Lumen; quàm celebres Sarmatiæ viri!
Quid restat? faciles sunt tibi semitæ,
Sunt exempla Virum, sunt animi bona,
CHELPOWICZ meritam iam cape Lauream,
Quam verus stimulis hinc amor, hinc labor
Iampridem meruit; perge fauentibus
Ad Summum Superis, tollito spicula
Tanges propositam sydere prospero
Metam in doctifloris artibus, inclyta
Pallas iure Tibi tum Themis hoc vouet,
Et præstans animus dotibus ingenium.

V.D. IA-

V. D. IACOBUS STANISLAO
ZELAZOWSKI.

H Vccine Sacratī progressā cupido vireti
Torreat vt mentes laudis amore suæ?
Nauales alij contemnunt spontē Coronas
Martius & nihili, iubila miles habet
Cunctos LAVRVS amat; lauri ducuntur amore
Omnes, nec curis debilitatur amor?
Vis exempla virū? Tu sufficis omnibus vnus,
Quem lauri traxit gloria magna Sacra.
Bellorum positis signis vexilla Mineræ
Sumis, nec timidus sæua pericla fugis.
Viue sine inuidia! binas Tibi iunge Coronas
Dignus es, & socios iam Tibi iunge pares.
Symbola virtutis generoso pectore gestas,
Symbola quis serto denegat ista Tuo?
Hauris dulciloquo Stagyræos ore liquores
Es Sophiæ casto dignus adesse choro.
Estque Corona Tibi Victrix; est LAVREA; tantis
Pro meritis, prompto pramia digna Viro.

V. D. THOMÆ CHRZASZCZE-
WICZ.

V T tenax totis trahit omne ferrum
Viribus Magnes: animos modestis
Sic trahit quisquis superat placendo
Moribus omnes.

CH^RZ^ASZCZEWICZ doctam face comitatis
Palladem flexâ superas & arte
Ritè quæ cingit Tua destinatis

Tempora sertis.

Semper hâc mentes poteris ferinas
Frangere, & semper celeres morari
Impetus, cedit Tibi blandienti

Ira Leonis.

In Tuo vultu species modestæ
Excubat mentis placidique mœurs
Emicant ; scandes meritum labore

Nomen honoris.

Ergò felici pede dignitatem
Scande, nos omnes Socios in arte
Herculis nisu superabis, atque

Præmia fumes.

Temne, nec lapsum timeas, minacis
Negligas cautes pelagi ; modesta
Anchora est virtus animi, procellas

Despicit omnes.

V. D. FRANCISCO ROZICKI

Claudite Pierides Sacri Viridaria Montis
Ne vagus ad nares exspatietur odor.
Est ROSA nectareos quæ latè fundit odores
ROZICKI ; meritus quem comitatur honor.
Hæc ROSA multiplici folio redimita vi rescit,
Virtutis referens Symbola grata suæ.

Longius ô utinam floruisſent iſta ROSARVM
Hortis in noſtris germina; quantus odor!
Sed cæli facies terreſtribus inuida terris,
Amænam nuper ſuſtulit enſe ROSAM.
Tu modò, dum locus eſt, animos aſſume volucres
Monſtres, an dignum nomen honore geras?
Ad magnos Dux eſt pietas tutiſſima virtus
Progreſſus; magnâ Tu pietate viges:
Eſt labor, eſt ardor; nimium Tua pectora frangunt
Anxietas animi, continuuſque labor.

V. D. MATTHÆO CASIMIRO
ORŁOWSKI.

Primæ Laureæ Candidato.

IACOBVS STANISLAVS
ZELAZOWSKI.

eiuſdem Laureæ Candidatus.

Amoris ergò

MArtia corda ferunt Alcidas robore firmo,
Docta ſolent doctos germina ferre Viros,
In valiſiſque Patrum virtus latet inſita tauris,
Non aquilam gignit blanda columba feram.
Quod Tua fata probant, ô noſtri portio cordis
ORŁOWI! Cytharæ lauſque decuſque meæ.

Quem GRABIANOVIO iunctū cum sanguine scimus
Ingenio magni & dexteritate Viri.
Quid mirum? subeas sua quod vestigia pone?
Num procul à proprio stipite poma cadunt?
Et quia prima Tuæ donatur LAVREA fronti,
Musa Tuum nobis participatque decus.
Immortale melos resonent mea plectra necesse est;
Aut Tibi ferta ferant fronde parata pari:
Fronde parata quidem simili Tibi ferta dicabit:
Immortale melos, nescit Apollo dare.

V. D. MATTHÆO CASIMIRO
ORŁOWSKI.

Primæ Laureæ Candidato.

IOANNES ET PETRVS
ORŁOWSCII.

St. Poës.

è diuite Fraternali amoris vena,

ODE DICOLOS TETRASTROPHOS.

QValiter riui remeant in amnes
Inque luctantes fluit omnis vndas
Spuma; sic nostri redit acris in Te
Candor amoris.

Vt Ti-

Vt Tibi cuncti gradiantur anni
Celsus vt quouis Honor atque virtus
Emitcet passu, medio librata

Degat in æquo.

Reddimus voces, animumque mentis
Candidæ testem, modò LAVREATAM

Palladis Mystes Tibi comprecamur
Iure Coronam.

Tempus est dignâ proprios labores

Possit vt Pallas redimere LAVRO

Namque perfudit Tua sæpè guttis

Tempora sudor.

Perge maturos aperire partus

Ductor in rectis aderit IOANNES

CANTIVS, præsens aderit benigni

Dextra PATRONI.

